

Visok davek nepremišljenosti

Prometna značka kot zunanji prikaz družbenega priznanja za trud, znanje in pravilno ravnanje v prometu za mlade, v vrtcih in osnovnih šolah ima še globlji cilj: delavci za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter delavci milice občine Šiška si namreč prizadevajo, da bi značka pomenila vrednotenje posameznika kot dobrega šoferja, da bi prišla do izraza kot poglobljena naloga in smoter, za vest ter spoštovanje prometnih zakonskih določil. Seveda je to spoštovanje prometnih pravil prav tako važno za pešce, kolesarje in motoriste, za uporabnike pločnikov, križišč, podhodov, podvozov in seveda parkirnih prostorov.

V pestrem in razgibanem prometu v naši občini Šiška se z veliko naglico vrtijo različne situacije. Nastopajo in spreminjajo se, kjerkoli se ljudje in vozila vključujejo v promet. Začenjajo se nekako ob 6. uri zjutraj in se pojavljajo do 19. ure na vseh cestah, prehodih čez cesto in križiščih.

Iz vsakodnevnih prizorov ob občinskih ali tudi republiških cestah, pri bifejih, okrepčevalnicah, gostiščih in trgovinah, pa celo pred trafikami, na pločnikih pred temi objekti, vidimo, da bodo zakonska določila za odnose med ljudmi, kakršni bi morali biti v prometnem življenju, vedno pomanjkljivi. Nikoli te vrzeli prometne vzgoje ne bodo mogli zapolniti delavci iz preventivne in prometne vzgoje ali delavci milice, če si voznik osebnega ali tovornega avtomobila ne bo poleg šoferskega znanja pridobil ob pomoči inštruktorjev AMZ Slovenije tudi moralnovzgojne norme, norme za zdrave odnose med udeleženci v prometu, vsekakor pa tudi ob vsakem upoštevanju opozorilnih prometnih znakov.

Šoferji osebnih avtomobilov, tovornjakov pa tudi lastniki stanovanjskih ali avtomobilskih prikolice velikokrat delajo zelo velike napake prav pri ustavljanju in parkiranju svojih jeklenih konjičkov in pri tem ne upoštevajo prometnih opozorilnih znakov, ki na take prekrške opozarjajo.

Resda občina Šiška, razen DO Litostraj, Integral, DO Avtomontaža, DO Color, DO Celuloza in morda še katere delovne organizacije, nima posebnih prostorov za tovornjake. Ta problem je čutili tudi v drugih mestnih predelih, saj razen na mariborski vpadnici, kjer so na Ježici parkirišča za težja vozila in to za vso Ljubljano, takih parkirišč ni. Tudi večina trgovin v Šiški nima urejenih razkladalnih prostorov za tovornjake in čestokrat razkladajo blago kar na prometni cesti.

V Derčevi ulici, tik pred Cesto Martina Krpana, stoji iz smeri Šišenske ceste dobro viden znak **PREPOVEDANO PARKIRANJE**. Samoumevno bi na Derčevi cesti pričakovali upoštevanje prometnega opozorila, še posebej zato, ker je ob koncu in za trgovskimi objekti majhno parkirišče. Toda Derčeva bo morala spriče neupoštevanja predpisov kmalu postati enosmerna, kajti porabniki trgovskih storitev v tem predelu, pa tudi obiskovalci bifeja parkirajo kar na pločnikih, tih ob izložbenih oknih.

Na Podutiški cesti ima za osebne avtomobile urejeno parkirišče trgovsko podjetje EMO-NA, ki ga s pridom uporabljajo tudi gostje sosednjega bifeja, toda drugo je parkiranje pred bifejem JEŽ na isti cesti.

Dopoldne je zatrpano pred gostilno, na pločnikih in ob pločnikih. Tovornjaki, osebni avtomobili, motoristi in kolesarji. Kaže, da imajo dobro jedajo in pijačo. Cesta pa prometna, posebno še sedaj, ko je obvozna. Pritožbe krajanov niso dosti zalegle, vendar tudi sami kršijo predpise, saj svoje avtomobile puščajo (tako kot tudi marsikje drugje) na pločnikih, ne glede na to, da imajo svoje garažne prostore.

Bife Metliški hram v Vižmarjah očitno zelo cenijo šoferji vseh vrst vozil, posebno pa tovornjakov. Parkirišča ni. Parkirajo kar na pločniku, ob robu ceste, po kateri poteka mestni avtobusni promet proti Brodu, Tacnu itd. Pločniki so ob dopoldanskem času neprehodni za pešce.

Tudi bolnišnica dr. Petra Držaja na Vodnikovih cesti nima urejenih parkirnih prostorov za obiskovalce pacientov. Le-ti parkirajo kar na pločnikih, takšna praksa pa je tudi v raznih drugih ulicah naše občine. Če ne bomo sami spoštovali prometnih predpisov, nam nobeni predlogi o prometni ureditvi ne bodo pomagali.

Poglejmo si izkoriščenost parkirišča pod halo Tivoli, ki lahko sprejme precejšnje število osebnih avtomobilov, brezplačno, in je namenjeno predvsem obiskovalcem mesta iz gorenjske smeri. Parkirni prostori nikoli skoraj niso izkoriščeni, tako da sedaj tod parkirajo tudi avtobusi nekaterih avtobusnih podjetij izven Ljubljane in celo dvigala nekaterih naših gradbenih in transportnih podjetij. Parkirišče je od centra mesta oddaljeno samo 5 minut hoda.

Pod nekaterimi pločniki so plinske cevi, električne in telefonske napeljave. Statični izračuni obremenitev so bili zelo verjetno narejeni za obremenitev teže pešcev, ne pa osebnih

avtomobilov, še manj seveda tovornjakov. Na nekaterih mestih se že kažejo vdolbine in treba bo obnoviti napeljave. Predčasno — in kdo bo to plačal?

V vseh navedenih primerih kršenja prometnih pravil, posebno parkiranja, se krajanji pritožujejo, toda kaj so storile krajevne skupnosti?

Za neurejene snežne razmere na cestah bodo zopet krivi komunalci, čeravno jih najmanj zadene krivda. Zato jim moramo že sedaj omogočiti, da bodo svoje zimsko delo — čiščenje snega — lahko nemoteno opravili.

Niti hišni sveti niti krajevne stanovanjske skupnosti se niso in se ne pritožujejo zaradi parkiranja avtomobilskih in stanovanjskih prikolice na dvoriščih, pred blokii ali stolpniciami. Samo lastniki zaradi vlomov. Da ne bo nastal problem, naj lastniki prikolice parkirajo na takih mestih, ki niso predvidena za parkiranje osebnih avtomobilov in tovornjakov.

Izredno zanimiva je tudi ugotovitev, da primanjkuje tudi parkirnih prostorov ob stanovanjskih zgradbah, stolpnicih, blokii ali celih naseljih. Ob teh gradnjah so predvideli po eno parkirišče na stanovanje. In danes? Veliko družin nima več samo enega avtomobila, odtod gneča.

Ne glede na vse težave moramo spoštovati načela prometne varnosti in prometne predpise, ki so nam edino jamstvo za večjo varnost in red v tako gostem prometu avtomobilov in pešcev. Davek, ki ga plačujemo zaradi nediscipliniranosti in z nepremišljeno ter površno vožnjo, je prevelik in iz dneva v dan večji.

Roman Stana

MLADI ASTRONOMI

(ab) Dekleta in fantje iz krajevne skupnosti Guncleje so se samoiniciativno zbrali in ustanovili »**DRUŠTVO PRIJATELJEV ASTRONOMIJE**«. Svoje prostore imajo za zdaj v skupni mladinski sobi, kjer se zbirajo vsako sredo.

Na ustanovnem zboru, kjer se je zbralo enajst prijateljev astronomije, so za predsednika izvolili **JOŽETA ŽIBERTA**, ki je že dalj časa znan navdušenec za to naravoslovno vedo, ki ni navdahnjena z mistiko, čeprav se pri svojih raziskavah ozira spet in spet v nebo. Mladi so ugotovili, da na začetku razen zvrhane mere navdušenja nimajo veliko »sredstev za delo«. Prizadevali si bodo za ustrenejši prostor, potrebovali pa bi tudi mentorja. Svoje delo so si zamislili v okviru možnosti: doslej imajo teleskop lastne izdelave in precej bogato literaturo o predmetu svojega zanimanja. Za oboje se bodo potrudili, da bi bilo čimbolj popolno.

S svojim delom se bodo poizkusili vključiti v raziskovalne tabore, stike pa bodo navezali s sorodnimi društvi. Imeli so že tudi uvodno predavanje o osnovah in aktualnih problemih astronomije.

KNJIŽNE RAZSTAVE

(ab) **Matična KNJIŽNICA ŠIŠKA** (velja si osvežiti spomin, da ima svoje tesne prostore na Celovski cesti 161, nasproti Slovenijaavta, poleg Stola) skuša hudi prostorski stiski kljubovati na različne načine. Ukvarja se tudi s prirejanjem knjižnih razstav, ki so eno od pomembnih oblik dela sleherne knjižnice.

Skopje odmerjen prostor ob izložbenih oknih knjižnice ni skoraj nikoli prazen. Obiskovalci in mimoidoči so se že kar navadili, da jih pritegne vedno kaj novega. Razstave so predvsem priložnostne, ob vseh pomembnejših praznovanjih. Prav tako z njimi obeležijo pomembnejše kulturne in družbene dogodke (obletnice, praznovanja, kongresi idr.).

V decembru so pripravili tudi razstavo ob 100-letnici smrti hrvaškega pisatelja Avgusta Šenoa. Dela tega klasika so v precejšnjem številu prevedena tudi v slovenščino, zato ni bilo težko postaviti razstave njegovih knjig

v slovenščini. Obiskovalci knjižnice in mimoidoči občani ob takih in podobnih razstavah spoznavajo tudi raznovrstnost knjižne zaloge, iz katere izbirajo sebi primerno branje. Knjižničarji pripravljajo podobne razstave tudi v vseh krajevnih knjižnicah. Seveda pa bi večji prostori knjižnice omogočali obširnejše in tudi študijsko zasnovane razstave, pri katerih bi lahko uporabili tudi gradivo iz drugih knjižnic.

NAJMLAJŠI OB DNEVU JLA

Ob obletnici ustanovitve slavne I. proletarske udarne brigade NOV Jugoslavije in ob prazniku **JLA** so se po vsej domovini vrstile številne prireditve in slovesnosti. Razen v vojašnicah, kjer je bilo najbolj slovesno, so se prireditve vrstile tudi v krajevnih skupnostih in VVO. Tako je enota vojašnice Boris Kidrič iz Šentvida obiskala VVO Koseze, kjer so najmlajši seveda največ pozornosti posvetili orožju, marsikaj zanimivega pa so slišali tudi o zgodovini naše revolucije in razvoju jugoslovanske armade. V vzgojnovarstveni enoti Štirn-Muca pa so tudi predvajali film o **JLA** in tovarišu Titu. Ob koncu obiska je najmlajši korajžno povezal čelado na glavo in zatrdil: »Ko bom velik, bom tudi jaz vojak!«

Jože Curin